

FEBRER

11 MARE DE DÉU DE LOURDES, a les **19:30h**, amb Exposició del Santíssim i rosari

15 DIA DE LA FRATERNITAT

A les **9:00h**. Pregària (es prega puntualitat i silenci a l'entrar)

Assemblea - **Admonició N. 5**

Que ningú s'ensuperbeixi, sinó que es gloriï en la creu del Senyor

Presentarà el tema la germana **Montserrat Sitjas**

A les **11:00h**. Eucaristia (important l'assistència de la fraternitat)

18 DIMECRES DE CENDRA, a les **19:30h**, al Convent

20 CURS BÍBLIC, a les **22:00h**, al Convent

24 CONSELL LOCAL, a les **16:00h**, al Convent

28 JORNADA DE FORMACIÓ OFS CATALUNYA, a GRANOLLERS, Acollida a les **9:00h**

Ramon Llull, terciari franciscà.

A càrrec de fra Agustí Boadas, ofm

MARÇ

4 GRUPS DE DIÀLEG I PREGÀRIA, a les **18:00h**, al Convent

15 DIA DE LA FRATERNITAT

20 RECÉS DE QUARESMA (es detallarà el programa el mes vinent)

VIA CRUCIS. Tots els divendres de Quaresma a partir de les 19:30h
(començarem el divendres, 20 de febrer)

GERMANOR FRANCISCANA

FRATERNITAT FRANCISCANA SEGLAR

ARENYS DE MAR

FEBRER 2015 N° 457

<http://ordefranciscaseglar.jimdo.com/>
Tels. 93 792 06 41 – 678 79 69 18

EN TU CONFIO I NO TINC POR

Fa uns dies vaig veure un vídeo del Papa Francesc que em va impressionar molt. Era d'una nena filipina que li preguntava entre llàgrimes al Papa, per què Déu permetia que els nens patissin. I el Papa va respondre que li havia fet una pregunta de la qual ell no en sabia la resposta. Bé, quants de nosaltres ens hem fet moltes vegades la mateixa pregunta: On és Déu quan estem patint? I després de molt pensar he arribat a la conclusió que Ell senzillament és aquí, fent-nos costat, encara que no el sabem veure, ni notar, aquí, donant-nos esperança en la desesperació i pau en els moments de dolor, potser no ens va dir que no tindriem tristesses, però sí que Ell estaria trist amb nosaltres i crec que hi ha una cosa molt més important que l'absència del dolor i és la presència de Déu en el nostre dolor.

Ell, Totpoderós i immensament gran, es va fer petit, el més petit dels homes, també va suportar humiliacions, burles, penes i molts dolors. Ell mateix li va preguntar al Pare per què l'havia abandonat, però amb fermesa va afrontar-ho tot per nosaltres. Així doncs, no perdem mai la fe, ni dubtem mai que Ell és aquí, patint amb nosaltres i eixugant-nos les llàgrimes. Haig d'aprendre a dir en tot moment: "En Tu confio i no tinc por".

Lídia Aymerich, OFS